

Jaffna Hindu College
Centenary Celebration-1989-1990
Centenary Collections.

Collected
Donated By .. Mr. S. Somanayaras & P. Kamalanathar.

Collected
Donated By .. Mr. K. Mahadevan
Date: 25. 10. 1989. Principal..... S. Manojan

THE
YOUNG HINDU

(FOR INTERNAL AND PRIVATE CIRCULATION ONLY.)

"To Thine Own Self Be True"

A FORTNIGHTLY PUBLISHED

BY THE

STUDENTS OF THE JAFFNA HINDU COLLEGE

Vol IV]

Wednesday, 29th March, 1939.

[No. 1.

THE YOUNG HINDU

Vol. IV.

WEDNESDAY, 29th. MARCH, 1939.

No. 1.

Leaky Fountain Pens.

(P. K. S.—*Matric. C.*)

When I begin to write this article a curse descends from my mouth which I fling automatically upon my leaky fountain pen which has already wasted two leaves from my exercise book. The Blackbird fountain pen, I think, is indeed a curse to mankind, especially to the student-world. It looks rather long and handy when bought anew, but as days pass by it begins to show signs of disintegration. Sometimes the whole ink spurts out as if from a fountain; possibly it wants to justify its name. While hastily writing for an examination, how many of you will bear to see your fountain pen discharging ink profusely on your answer paper? Perhaps, you will immediately stand up and pass a vote of no-confidence in your fountain pen and employ another instead!

How many handkerchiefs, coat pockets, trouser pockets and Chintamani shirt pockets are damped with ink by knowingly placing these leaky pens in them! How many dhobies would mutter "Greek and Hebrew" when they find it difficult to remove the inky stain out of the coats and trousers and handkerchiefs!

The other day I made a collection of all the leaky fountain pens in our college and, to my great satisfaction, out of the thirty pens I gathered, found that

my own Blackbird ranked first in order of merit (demerit?). It has beaten all existing records by emitting ink at the rate of half a gallon per day. Even our Hostel Warden's pretty old Parker is in no way comparable to mine. In my collection I found pens of several sizes, short pens and long pens, fat pens and lean pens, and pens of several denominations such as Blackbird, the Pilot, Swan, the Slinger, Parker and the Parkette. Readers, if you are in need of second-hand leaky fountain pens, at moderate prices, please apply to

The Leaky Fountain Pen Depot,
Matric. C. Class-room,
Jaffna Hindu College.

As the end of this year, when I go round collecting leaky pens, I am sure even our Principal's old Swan will not escape me. It must find a place in our second-hand fountain pen depot, somehow or other. Then our Principal will have to go in for a new Parker or a new Swan even as he changed his pretty old car and his pretty old driver for a decent-looking, costly, saloon-body car and a smart young chauffeur. Then there is a fountain pen in the office. Though it has put in more than fifteen years service at the Jaffna Hindu College, since its master's arrival, it can work steadily for another two years, as stated in the medical efficiency certificate given to it by our School Doctor the other day.

Stories of leaky fountain pens may leak out one by one, but I put a stop to them for want of space here.

If I Pretend to be a Drunkard

By T. SOMASEKARAM,
Matric A.

Lately, when I was rushing through one of Ballantyne's delightful works I observed a digression to the effect that boys and girls ought to be adventurous and must learn to encounter risks and mishaps in the world, in order to meet and grapple with the obstacles, incident to one's career. For example we must know how to escape a mad bull, a ducking in the sea etc.

In my earlier years I was a bit timid although I was not nurtured in excessive delicacy, that I was not mischievous or adventurous. So when I went in the company of my friends to pluck, say, mangoes or guavas, I had to stand below with open mouth and gape at those on the trees in as much as to say that they (fruits) were no good, while they enjoyed their repast all right. So, one day I positively decided to learn the art of climbing trees once and for all. So I sprang on a mango tree with all my dexterity, plucked two of the fruits and tried to get down, on attempting which my foot slipped. Hence I came down with an acceleration of 32 feet per second per second until I fell on a branch and bumped up. My legs were amply scratched by the bark of the tree. I hushed up the matter and none knew anything of my venture. This happened when I pretended to be a climber.

Now I do not know what may happen to me if I pretend to be drunkard. So let me try an intelligent forecast of the happenings. Yet I am afraid that I may become a habitual drunkard by pretending to be so. Because it once occurred, that a man who always pretended to be invisible did actually become invisible! But this much I am pretty sure that I

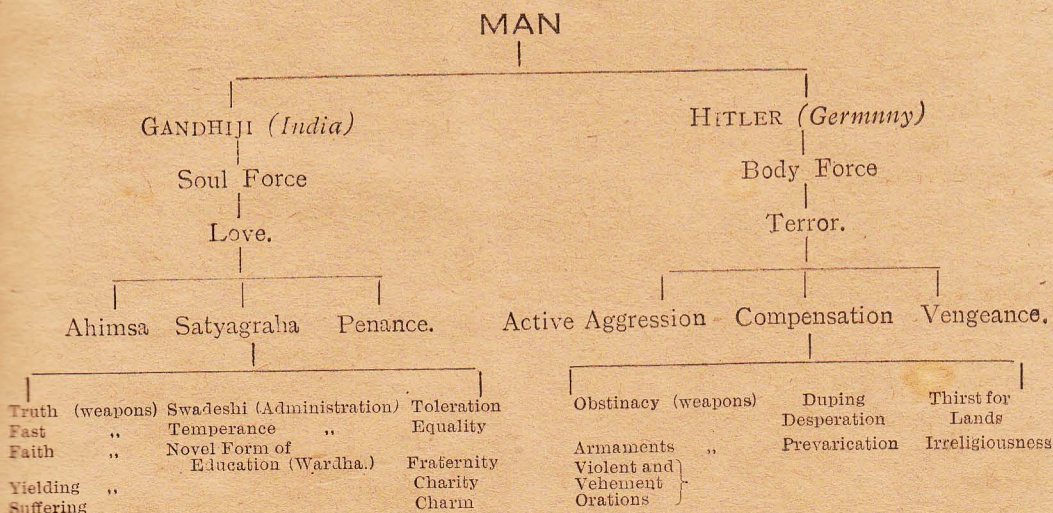
will have to accept blows or kicks or rebukes—any number of them. In the first place in my acting the part of a drunkard I may overdo it. Hence I may be proved to be a pretender and chastised deservingly. Or I may be arrested by the motor patrol for being a nuisance to traffic. I might even fall a victim to the tyrannies of loafers or ruffians. I may make use of a knife to threaten to kill some people who may file a case against me, prove that I attempted to murder, and send me to a twenty years' residence at the Public Boarding House—Prisons. I will naturally sing songs of my own composition aloud along the streets. Then I will receive scoldings from men and will be teased by mischievous brats who will cry "Come on with the other," "The song starting with....." etc., while those of a contemplative turn of mind will be carefully listening to my *ragas* from some corners.

Needless to mention I will drink in the evenings and roam about all night. So when I go out on duty, I shall stop every frail cyclist and make him honour me and go, while, when I see cyclists with Khaki uniform, I will walk like a gentleman. If people like Fiscal peons threaten me I will blow their brains out. Further I will not be alone; I will have a friend of my temperament going with me all along, so that we shall keep excellent company. There is every chance of our falling out due to slight differences of opinion. Moreover, I will go home in the late hours, and thereby pick quarrels with those at home, and break all pots and pans.

My neighbours may claim damages from me for disturbing their sleep during nights by making a tavern of my abode and shouting all the while. Thus we find that this profession is rather disappointing. On deeper reflection, I feel, however, that it is not wise to pretend to be a sot, to face all these and many dangerous calamities.

GANDHISM Vs. HITLERISM.

BY MANIAR S. SITHAMPARAPPILLAI, *Matriculation.*

Though my analysis of these two giants is poor, yet within my modest possibility, I have ventured to picture the Soul-Giant (Gandhiji) and the Body-Giant (Hitler) as they appear before me.

The distance between Heaven and Hell is the difference between Gandhiji and Hitler. There is a great gulf left unbridged between these two men. To Mahatmaji—the uncrowned king of India, Ahimsa (passive resistance) is his Prime Minister. To Hitler—the Fuehrer of Germany, Non Ahimsa (active aggression) is his Prime Minister. These two Ministers hardly meet for they stand to prove that "East is East, and West is West, and never the twain shall meet." Ahimsa wears a glorious garb; but Non-Ahimsa puts on a gloomy mourning garb. The one always smiles, whereas the other wears a grinning air. One recognizes God in Truth, the other recognizes God in Victory—victory won by body-force (terror and active aggression.)

Hitler is not a man of good faith. He has no courage, he is an upstart. He appeared before us like a curious comet, and he is sure to vanish like lightning. He is like a bubble, which could be easily pricked by a needle, and that needle, I am sure, is hanging by a straw. No sooner the needle alights on the forehead of Hitler, than the disappearance of Germany will result. No one of us is fully aware of the internal upheaval of Germany. It has not come to a head. It has not swelled. But it will come to a head, it will swell, it will burst and split. The poor Germans must pay the penalty as they paid during the memorable period of 1914—1918. They rob Peter and wait to pay Paul. Another Armistice must be signed in Versailles or Munich—in fact, I wish it be Munich. "Profound disgust with German knavery." "We have no course but to prepare to answer threat with threat" are comments from France referring to the recent incidents in Slovakia.

Mr. Chamberlain has proved a theory, that is, they are fools who listen to the promise of Hitler. Those who sign treaties and pacts with him are no better than men in the moon. They say that British policy is Diplomacy, and also declare that their promise is a holy promise—a promise unlike that of Thakore Saheb of Rajkot. But alas! What has Hitler done? The Munich pact is now nowhere. Mr. Chamberlain is now between the deep sea and the devil.

Gandhiji is a man of great faith. Unlike Hitler, he seldom uses "I" before any audience. He has courage in him which indeed is not Dutch courage. The soul-spirit is his courage. He wanders with no body-guard. To us he is a Sun in flesh. Though misfortunes and calamities cast shadows before him, yet the Sun (Gandhiji) sends forth its rays perennially. India is free—free in the sense that two-thirds of the whole of India are under Mahatmaji's rule. Poorna Swaraj is before his benignant presence. He has to embrace it. He is waiting for the solemn hour to officiate the ceremony of his "Royal Exchange."

Can any mortal soul hold a candle to Mahatmaji's moral weapon—the Fast? "Where there is no true love between the teacher and the pupil, where the pupil's delinquency has not touched the very being of the teacher and where the pupil has no respect for the teacher, fasting is out of place and may even be harmful." Thus Gandhiji says in his story of his experiments with Truth. Fasting is his "Ultimatum". Unlike Hitler, Gandhiji speaks several languages, and knows different cultures. His happy home is the Jail. He has suffered and entered jails times unnumbered. He is the wealthiest among the rich and the poorest among the poor.

He has no copper coin to call his own, but a wink of his eyes is enough; the next moment, crores of rupees will reach his feet. For such respect have his people for him.

Though Hitler regains his lost territories without the least blood-shed, yet it speaks badly of him. He does not respect his own words. Even the very foundation of the house of the Viceroy of India, felt a great shock, when Gandhiji undertook to fast indefinitely. Is Hitler a "Bramacharya"? Tut! To speak of his life with regard to private life, is worm-wood. Leaving Kasturibai, and three sons, Gandhiji became a lawful and dutiful son to his wife Kasturibai, who in turn became the mother! A strict "bramachariya" fast was undertaken by both.

Gandhiji gets freedom for his country as well as for his soul. "To see the Universal and all-pervading spirit of Truth face to face, one must be able to love the meanest of Creation" says Gandhiji. See how the poor Jews are loved by Herr Hitler! "And a man who aspires after that cannot afford to keep out of any field of life. That is why my devotion to Truth has drawn me into the field of politics" says our Sanyasi Gandhiji. My gentle readers, see how Gandhiji holds his views on religion. "And I can say without the slightest hesitation, yet in all humility, that those who say that religion has nothing to do with politics, do not know what religion means.

I have to get leave of my gentle readers. As I said, I have not exactly put the pictures before you. To attain perfect purity, one has to become absolutely passion-free, in thought, speech and action. If you love Gandhiji or Hitler, I am not to question you, but I, who aspire to love humanity, beg of you, my gentle readers, to teach, to those who do not know, Gandhiji's principles and to advise them to follow in his wake.

சிறந்த விவங்கும் சைவசமயம்.

“நேசத்தால் நினை நினைக்கும் நினைவுடையார்
ஆசைக்கடலில் அழுந்தார் பராபரமே”

தற்கால உலகை நோக்குமிடத்து, பொதுவாகச் சமயம் என்ற அளவிலே வெறுப்புப் பகைமையும் ஆங்காங்குத் தோன்றியிருப்பது புலனாகும். சமயமானது மக்களைப் பலவாறாய்ப் பிரித்து அவர்கள் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்து நிற்குமொரு தீமையென்றும் அது வலியுழந்து ஒழிந்தாலல்லது உலகம் நலம் பெறுதென்றும் கருதுவார் பலருளர். சமயப்பற்றுள்ளார் சிலர் இவர்களை நாஸ்திகர் என்று பழிப்பர்.

உண்மைச்சமயம் இன்னதெனக் காய்தல் உவத்தல் அகற்றி மேற்குறித்த இருதிறத்தாரும் ஆராயின் அவருக்குள்ளிருக்கும் கருத்து முரண்பாடு பெரிதும் மறைந்துவிடும். ஆகையால் சைவசமயத்தின் சிறப்பைப்பற்றிப் பேசுமுன்பு சமயத்தினியல்பையும் அவசியத்தையும் பற்றிச் சிறிது ஆராய்தல் ஆவசியமாகும்.

சமயம் என்பது வறண்ட சாத்திரமல்ல, வேறும் தத்துவக்கொள்கையல்ல, போலிவேடமல்ல, குருட்டுக்குருமார் வழிபாடுமல்ல, அது கம் லௌகிகவாழ்க்கை நல்வழியில் நடக்கத் தூண்டுமொரு சக்தி; கடவுளுக்கு நமக்கும், பிற உயிர்களுக்கும் நமக்கும், பிற உயிர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பை மனிதன் உள்ளவாறு அறிந்து ஒழுக்குதலே உண்மைச்சமயமென்படும். ஆனால் ஒரு சமயமென்றில் வாமல் உலகில் பலசமயங்கள் இருக்கின்றனவே; இவைகளும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் உள உச்சே! இத்தனை சமயங்களேன்? இத்தனையும் மெய்ச்சமயங்கள் தர்மா? என்னும் ஐயங்கள் பல நுக்குத் தோன்றுவது இயல்பே. மக்கள் தம் அறிவுகுணம் செயலில் ஒரே தன்மையும் முதிர்ச்சியாவும் உடையவர்களாயில்லை. இதனால் தான் உலகப்பற்றிய கோட்பாடுகளிலும், அவரை அடைதற்கரிய வழிகளைப்பற்றிய கருத்துக்களிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எனவே சமயங்கள் பல உள்ளன. ஆயினும் பல்வேறு சிறப்பியல்புகளால் வெவ்வேறெனக் கணக்கிடப்படும் சமயங்களினூடே ஒரு சமயந்தான் உயிர் காணப்படும் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. வடிவிலும், தரையிலும், சிறத்திலும் பலதிறப்பட்ட விளக்குக்

கூடுகளுடன் மின்சார விளக்குகள் எரியும்போது காட்சி பலவாறாயிருக்கின்றது; உள்ளிருந்து இயக்கும் சக்தி ஒன்றுதான். இவ்வொரு மின்சார சக்தியே பெரிதாயும் சிறிதாயும் பல்வேறு வேலைகளைச் செய்கின்றது. இது போலவே சமயங்கள் பல இருப்பினும் அப்போர்வைகளினுள்ளே இருப்பது ஒரு சமயந்தான்.

“வேறுபடு சமயமெல்லாம் புதுந்து பார்க்கின்
விளங்குபாம் பொருளே உள் விளையாட்டால்
மாறுபடுங் கருத்திலை” என்றார் தாயுமானார்.

இச் சமயங்களை அவ்வவற்றின் உண்மை நிலையில் வைத்துக் காணும்போது அவை யாவும் மெய்ச் சமயமென்றே தோன்றும். ஒரு கலாசாலையில் முதல் வகுப்பு முதல் எம். ஏ. வகுப்புவரை இருக்கலாம். அவற்றிற் படிப்போர் யாவரும் மாணவர் என்னும் தன்மையில் ஒரு கூட்டத்தினரே அனைவரும் உண்மையே அறிந்து வருகின்றனர். அக் கலாசாலை முழுவதற்கும் தலைவர் ஒருவரே. ஆயினும், வகுப்புகளின் அறிவாற்றங்களை நோக்கப்படி முறையில் அளவு வேறுபாடிருப்பது புலனாகும். எல்லா வகுப்புகளும் அவசியமே; எல்லாவற்றிலும் கற்பிக்கப்படுவதும் மெய்யே. இவை போன்ற உலகமாகிய கலாசாலையிலும் பலவகுப்புக்களுள்ளன. மக்கள் தத்தம் அறிவினைவிற்கேற்ற வகுப்பிற் சேர்ந்து உண்மையறிந்து வருகின்றனர். எல்லா வகுப்புகளும் தேவையே; எல்லாப் பாடங்களும் உண்மை தெரிவிப்பனவே. எல்லாவற்றையும் நடத்தும் தனித் தலைவர் ஒருவரே. இவ் வகுப்புகள் தான் பல்வேறு சமயங்கள்.

ஏனைய சமயங்களிற் கூறப்படாதனவாய்ச் சைவ சமயம் ஒன்றினுக்கு சிறப்பாக உரியனவாயுள்ள இலங்கணங்கள் பல உள. அச்சிறப்பு இலக்கணங்கள் சைவ சமயத்திற்கு ஏனைய சமயங்களின் தலைமைப் பதவியை அளித்து ஏனைய சமயிகளே யெல்லாம் சைவ சமய நிலையை அடைதற்கு ஏறிவரும் படிக்களாக அமையும்படி செய்கின்றன. இதனாலே ஏனைச் சமயங்கட்கெல்லாம் தாயகமும் நாயகமுமாய் ஒரு தனிச் சிறப்பு நிலையில் நிற்கின்றது சைவ சமயம். இனி முதற் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் ஒன்றேயாம். எனையோர் நிறுத்திய சமய வகைகள் நான்கும் ஒவ்வொரு வகையிற் பற்பல பகுதியுடையனவாய் அப்பகுதியுள்ளும் ஒவ்வொரு பகுதியிற் பற்பல பேத முடையனவாய் விரிந்து நடக்கும். மறு சமயங்களில் நிற்பவர் அவைகள்

சொல்லும் அறங்களை வழுவாது அனுட்டிப்பின் அந்த அனுட்டான பலத்தினால் மேற்சமயமாகிய சைவ சமயம் சார்ந்து சன்மார்க்கம் எய்தப் பெற்று அது சொல்லும் ஞானசாதனைகளைக் கடைப்பிடித்து தத்துவ ஞானசித்தி கைகூடிப் பரம முத்தியெய்தவர். இந்த கியாயத்தினால் மறைச் சமய சோடிகளிலெல்லாம் பரம் பரையில் முத்திக்கு வழிகாட்டியாக நிற்பது சைவ சமயமேயாகும். இம்முறையால் அவரவர் பக்குவத்துக் கேற்றவாறு இடங்கொடுத்து எல்லாச் சமயிகளையும் படிவரிசையினால் தழுவி மேலாய் விளங்குவது சைவ சமயமாகும்.

“யா தொரு தெய்வங்கொண்டீர் அத்
[தெய்வமாகியாங்கே
மா தொரு பாகனார் தாம் வருவர் மற்றைத்
[தெய்வங்கள்
வேதனைப் படுமிறக்கும் பிறக்கு மேல் வினை
[யுஞ் செய்யு
மாதலானிவை யிலாதானறிந்தருள் செய்வ
[னன்றே”

எனவரும் சிவஞான சித்தியாலும் பல்வேறு சமயிகள் வழிபாடுகள் கொண்டருள் வழங்கும் கடவுள் சிவம் என்பதும் துணிபாகும் அச்சிவனே

“எந்நாட்டவர்க்கு மிழைவா போற்றி”

என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடியருளிய துங்காண்க. சைவ சமயம் இன்ன காலத்தில் உண்டானதென்பது ஒருவராலும் சொல்ல இயலாது. 5,000 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த அருச்சுனன் முதலியோர் சைவ சமயிகளாயிருந்தார்கள். அருச்சுனனுக்கு பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த இராமச்சந்திரன் முதலியோரும் சைவசமயிகளே. ஆதலால் சைவ சமயம் சரித்திர காலங்கட்கு அப்பாற்பட்டது என்பர் சைவபோத ஆசிரியர். “கங்குல் பகலறின்ற எல்லையுளதாகிய சிவம் அனாதியாகவே” சைவ சமயமும் அனாதியாகும். பண்டை நாளில் சைவ மக்கள் தம் வாழ்நாளில் சமய அனுட்டானங்களை மிக மேலாக மதித்துப் பேணித் தவ வழியில் நின்றனர். அந் நாளில் சைவ மக்கள் வாழ்க்கையைப்பற்றி கச்சியப்பசிவாசாரியார் பாடிய ஒரு செய்யுள் பின் வருமாறு:

“காட்டியச் செயல்யாவையும் சிவனது நடனம் பாட்டிசைத்திறம் யாவையுமன்ன தேபதியோர் கேட்டிருப்பன யாவையு மவனிசைக் கேள்வி கூட்டம் யாவையும் மன்னவன் தொண்டிசெய் கூட்டம்”

இதனால் சைவ வாழ்கையானது எப்படி மேலான நிலையிலிருக்கின்றதென்பது தெரிகிறது. இப்படி

யாகக் சிறந்து விளங்கும் சைவ சமயத்தின் விதிகளை நோக்குவாம்.

சைவம் முழு முதற் கடவுளாகிய சிவத்தை வழிபடுவது. சிவம் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதது. எங்கு முள்ளது இன்ப வடிவினது. பேரறிவு பேராற்றல் பேரின்பமுடைய அறிவுப்பொருளின் சேர்க்கையின்றூண், பிறத்திறக்கும் உயிர்கட்குப் பேரறிவும் பேராற்றலும் பேரின்பமும் உண்டாகல் வேண்டும். சைவ சமயம் பதி பசு பாசம் (கடவுள் உயிர் உலகம்) என்னும் முப்பொருள்களின் இலக்கணங்களாலே பசு பாசத்தடையை நீக்கிப் பதியைக்கூட்டிப் பேரின்பப் பேறு என்னும் பெறுதற்கரிய பெரிய நிலையை எப்படியடைகின்றது என்பதைவிளக்கும். சிவனுடைய நிலை எப்படியிருக்கின்றதென்றால்.

“நலமில்ன் நண்ணுர்க்கு நண்ணினர்க்குநல்லன் சல மிலன் பேர் சங்கரன்.” என்றபடியம்மையார் என்ன கேட்கின்றார்களோ அதையளிப்பன் ஆன்மாவானது ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் கொடிய பாசங்களினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பாசங்களினாலே மென்மேலும் பிறவிகளெடுக்க வேண்டியதாக விருக்கின்றது. பிறவிகளெடுக்கின்றதினால் துன்பத்திலழந்த வேண்டும். தண்ணீர்நீர் நின்றுகொண்டு தாகத்தினால் நாவறறப்பவர் போல திருவருளாகிய சமுத்திரத்தின் கண்ணை யிருக்கும் ஆன்மாவவருளைச் சேர்ந்து பேரின்பமாகிய முத்தியையடையாமால் வீணே உழங்கின்றது. மேலும் ஆன்மாவினுடைய நிலையை திருவருட் பயன் ஆசிரியர் நன்கு விளக்கிக் காட்டியிருக்கின்றனர். அது பின் வருமாறு:

பரப்பமைந்து கேண்மினிது பாற்கலன் மேற்கரப்பருந்த நாடுங் கடன் [பூஞ்சை

ஒரு பூனையானது பாற்சட்டியின் மேலிருந்து கொண்டு வளையாலே ஓடிய கரப்பான்பூச்சியைக் கண்டு அதைப் பின் பற்றி ஏமாற்ற மடைந்து பின்பாலையும் விட்டு பூச்சியையும் இழந்தது இங்கே பூனையை ஆன்மாவுக்கும் பாலுத் திருவருளுக்கும் கரப்பான்பூச்சியை பாசத்துக்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் சிற்றின்பமாகிய உலகை (பாசத்தை) விட்டு என்றும் அழியாப் பேரின்பத்தை ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் அடைய வேண்டும். சைவ நன் மக்கள் தம் சமயம் அபிவிருத்தியாகும் வண்ணம் வேண்டிய தொண்டுகள் செய்து புகழ் புண்ணியங்களைப் பெற்று இன்புறுவாராக.

The Constitution of "The Jaffna Hindu College Inter Union"

1. Name

This Association shall be called "The Jaffna Hindu College Inter Union."

2. Object

The object of this Union shall be to develop the literary, mental, moral and physical faculties of its members.

3. Membership

The membership shall be restricted to the Intermediate classes of the Jaffna Hindu College.

4. Meetings

(i) Ordinary meetings shall be held once a week on Wednesdays from 11-10 in the forenoon to 12-30 in the afternoon.

(ii) The first meeting of a term shall be a general meeting for the purpose of electing office-bearers.

(iii) Every fourth (4th) meeting shall be a Tamil meeting.

(iv) The last meeting of a term shall be devoted to the reading of the general report of the Secretary and the submitting of the balance sheet of the Treasurer to the House.

(v) A special meeting shall be convened only at the written request of not less than half ($\frac{1}{2}$) the members of the Union or the Executive Committee. A notice of three days shall be given for such a meeting.

5. Office-Bearers

(a) The Principal shall be the Patron (*Ex-officio*) of this Union.

(b) The Class master shall be the President.

(iii) A weekly Chairman, a general Secretary, a Treasurer, an English Editor and a Tamil Editor shall be elected from the members of this Union.

(iv) The Treasurer shall function as the Secretary when need arises.

6. The Executive Committee

The Executive Committee shall consist of five members, i. e. (i) The Secretary (ii) The Treasurer (iii) The English Editor (iv) The Tamil Editor (v) another member to be elected at the same time as the Office-bearers.

7. Motions and Resolutions

Motions and Resolutions may be brought forward by any member and duly seconded by another. At least a notice of one week shall be given for such motions and resolutions. These shall be considered to have been passed only on the assent of the absolute majority of the House. The voting shall be by ballot.

8. Amendment of the Clauses in the Constitution

Existing clauses may be amended or new clauses adopted at any meeting of the Union (after one week's written notice) when two-thirds ($\frac{2}{3}$) or more of the House are in favour of it.

9. Quorum

A meeting shall only be conducted when at least two-thirds ($\frac{2}{3}$) of the members of the Union are present.

10. Functions of the Office-bearers

(i) The weekly Chairman shall preside over the meetings of the Union. He shall keep order in the meetings. He shall attest the minutes of the previous meetings only after the approval of the majority of the House. He shall have power to overrule any member, to burke

discussion at any time of the meeting, to dissolve meetings, giving sufficient cause to the Executive Committee when asked.

(ii) The Secretary shall do all the correspondence on behalf of the Union, convene meetings, draw up the agenda and record the minutes of the meetings. The Secretary shall have the power to ask any member to take part in any meeting provided a notice of five (5) days has been given (except in the case of impromptu items). The Secretary shall not ask a member to speak at two (2) consecutive meetings.

(iii) The Treasurer shall collect the monthly subscription of ten (10) cents per member. All subscriptions shall be paid to the Treasurer before the fifth (5th) day of each month. He shall submit his balance sheet to the Executive Committee one week before the last meetings of the term when it will be read to the House for approval.

(iv) The English Editor shall collect contributions in the form of articles from the members and edit a paper once a term which shall be read in a special meeting or published. The paper shall be called "The Inter Review." The articles shall be submitted to the Executive Committee by the Editor to be censured. The Editor shall be in charge of the Union Library. The Tamil Editor shall co-operate with the English Editor and function in his sphere.

(v) The Executive Committee shall have the power to suspend a member for not more than three (3) meetings, of asking a member to apologise, to change the agenda, to postpone meetings, to invite visitors, to censure or reject contributions to "The Inter-Review" at its discretion. Its findings and decisions shall be final.

M. A. MASILAMANY,
Hony. Secretary.

The Office-Bearers of the Jaffna Hindu College Inter Union

1. The Principal—Patron (Ex-officio).
2. V. Ponniah, Esq., (Class Master)—President (Ex-officio).
3. Mr. S. Sivayogam—President of the Executive Committee.
4. Mr. M. A. Masilamany—General Secretary.
5. Mr. K. Balasingham—Treasurer.
6. Mr. C. Sathasivam—English Editor.
7. Mr. S. Kanthapillai—Tamil Editor.

Our Fifth Cricket Match

Jaffna Hindu vs. St. John's

The above match was played on our grounds on the 17th and 18th of March,

St. John's batting first opened well with their skipper who contributed 152 runs to the score. At close of play on Friday the score stood at 201 for 3 wickets and, continuing on Saturday, the Johnians carried the score to 259—the last 7 wickets putting up only 58 runs.

Faced with an uphill task, Hindu failed to come off and were able to total only two above the century mark. Following on, they fared better, being all out for 145, leaving their opponents victorious by an innings and 13 runs.

Our heartiest congratulations to them and, in particular, to R. R. Scott, their Captain for his invaluable innings of 152 which is the highest individual score so far this season. He bats, and fields with such effective style that he stands head and shoulders above most others, and well deserves the praise as the best batsman in Jaffna School Cricket at present.

Editor:

P. KATHIRAVELUE,

Matric C.

Asst. Editor:

S. VEERAVAGU,

Matric D.

THE YOUNG HINDU

Wednesday, March 29, 1939.

EDITORIAL NOTES

With the growing popularity of "The Young Hindu" a need for a cover has arisen and we have tentatively introduced one for this issue, which is the first number of Volume IV. We hope to be able to get a permanent special cover design in time for the 2nd number of this volume.

Our Terminal Examinations are in full swing and will be over tomorrow. On Friday we shall have our usual end-of-term concert before we close for the New Year Holidays. When we return after our holidays let us come prepared for some very hard work, as it is work done during the 2nd Term that chiefly makes for success.

Our Wrestling Department has come to stay permanently as seen from the number of new recruits. We owe a great deal to our hardworking and pleasant Wrestling Instructor.

Our Y. M. H. A. has been doing good work under Mr. M. Mylvaganam and in our next number we hope to give some account of its activities.

In Cricket our team has grown from strength to strength and we take leave to congratulate our popular Sportsmaster on effecting such a tremendous improvement in the play of our boys.

We wish all our readers a happy New Year and hope that they will not forget their Collection Cards!

Cricket—A Review of the 1st Term's Work.

BY "SPY".

We started with more than one handicap, but fortunately for us, we found our Sportsmaster somewhat of an optimist. We won our first match easily chiefly on account of the fact that our opponents were comparatively new to Cricket. Our 2nd match was against Central College in their grounds. We did extremely well in that match right up to tea-time on the 2nd day, but fared disastrously in our 2nd innings against some excellent bowling. In our third match we beat St. Henry's without much difficulty. Next we met St. Patrick's who beat us comfortably. Our congratulations go to them on their winning the championship. We expected to do well in our 5th match but the Johnian Captain played such an excellent innings that we were unable to stave off defeat. Our final match, that against Jaffna College, was a very interesting affair, a description of which by "The Scout" will be found elsewhere in this issue.

I should like to take this opportunity to thank our Sportsmaster for the excellent training he gave our boys. The improvement in our players has been so remarkable that we expect great things next year. It may not be wise to refer to individuals,

but reference should be made to the batting and bowling of Pancharatnam, Ratnasingam, Perera and Sivapragasam and, in a lesser degree, to the batting of Kārthigesu and Yogaratanam, the former of whom has made great strides in his batting. One word about Janakan. He has arrived, and will do great things next year, we hope. Others such as Masilamany, Ramalingam have all done their part. Special mention must be made of Kailasapillai's excellent fielding and to our captain's keenness and grit under all conditions.

Quite a feature of the season was the excellent atmosphere and spirit that existed not only among the various colleges but also among the members of our team. The sense of *camaraderie* and *esprit de corps* that prevailed augurs well for the future of Sport in Jaffna.

It was heartening to see more than one member of the Board of Management of our College present at most of our matches. Of course, the presence of practically all the members of our Staff including the ladies, and the various ways in which they helped and encouraged us must have gone a great deal towards helping our players. For all this, let me, on behalf of my friends and everybody else, thank them from the bottom of my heart.

When the playground is extended to normal size—and we have reason to believe this will be done in the near future—the full benefits of our Sportsmaster's ability and instruction will be realised. I hope, therefore, that all of us will, as our Editor says, not forget our Collection Cards.

Let me in conclusion, give three rousing cheers to our College Authorities, the Principal and his Staff, to our jolly Sportsmaster, to our Captain and his merry men and to all others who have helped to produce such happy results.

Hip, Hip, Hooray!
Hip, Hip, Hooray!!
Hip, Hip, Hooray!!!

A Study of My School Desk

BY S. SIVAYOGAM,
Inter Science.

"Which is your desk?" asked the irate master. "This one, Sir" answered the confused student. "Who inscribed these things here?" "All these inscriptions were here except this one, which I added."

Such discussions have taken place between the teacher and many a student. Many times the student might have been punished. Yet I find my desk full of inscriptions of various forms. The names of the dense students, who have toiled at their desk with their impositions, feeling, that they were unjustly punished, verses of poetry, quotations and names of contemporary heroes were inscribed on this desk.

Some of the name are of those of familiar heroes of my childhood, whom I would have watched, in the palmy days, play a masterly innings for a long time and return with a 'blob' to their credit. Some of them would chase the slippery ball until the ball passed the boundary line like tired hounds chasing horses till they entered a bushy brake. Many of them are mysteriously vague to me though I imagine them to have been immense in bulk.

How many inglorious Lincolns, how many Napoleons, not illuminated by the sheen of fame, how many Luthers, who would have learned the minds of their neighbours, how many Gandhis, with shirts on, would have sat at this desk of mine.

I found this inscription in one of the corners of the desk.

"Better thro' life bare-footed press
Than in a pinching shoe
Better no house or home possess
Than have a bad wife too."

This might have been the inscription of a student crossed in calf-love. His "disdainful dame" might have given him the mittens and in his despairing anguish he might have consoled himself by inscribing this stanzas.

One of the many rhyming couplets which adorn my desk runs as follows:

"A jewel is a jewel still though lying in dust

And sand is sand though up to heaven by the tempest thrust."

It is perhaps that of a student who might have found the numerical value of his rank to be very high. Though he might have not been high up in the class he seems to be a genius to have consoled himself with such lines that fit the occasion so well.

There is an ocean of initials, many of which I cannot recognise. In some cases the full names are carved out so well that, it might do credit to any architect's name to claim the carving.

Instead of leaving their foot-prints on the sands of time they have left the prints of their names on the desks. The names are perhaps of those who could not impress themselves so well in college so as to be included in the history of the college. Nevertheless they want themselves to be remembered by the coming generations.

I can picture them toiling while carving on the desks. Some might have been caught and caned for aught I know. Then remorseful thoughts would have surged in their dense minds, for wiser students would know that carving names is useless.

Letter to the Editor

To the Editor, "The Young Hindu"

Sir,—I shall be glad if you will be so good as to let me know when we are having our Annual Elocution Contest.

"INTERESTED,"

Pre-Matric B.

இந்தியாவும் காங்கிரசும்.

(கோகிலம் Matric A)

இது இருபதாம் நூற்றாண்டு. எங்கணும் மாற்றங்களும் ஏமாற்றங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. ஆனால் கால சக்கரம் இவை யொன்றையும் கவனியாது சுழன்று கொண்டே யிருக்கிறது. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில்-பிரங்கி ராசாவுக்கு முடி சூடும் இவ் வேளையில்-நச்சுக்குண்டாக்களுக்கு நாபலி கொடுக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் "அஹிம்சை! அஹிம்சை!! என்று கத்திச் சாத்வீகப்போர் நடத்தும் ஓர் நாடிருக்கிறதாகில் அது இந்தியா என்று கூசாது சொல்லலாம், இந்தியா தற்போதிருக்கும் நிலைமைக்கு வந்தது காங்கிரசால் என்பது மிகையாகாது.

'இந்தியா தேசியக் காங்கிரஸ்' என்னுங் குழந்தை 1885ம் ஆண்டு வரையிற் பிறந்தது, வீரம் நிறைந்த குழந்தை-திடகாத்திரமுள்ள குழந்தை என்று பலர் பாராட்டினார். கம்பராமாயணத்தில்.

"தாளரிச் சதங்கையார்ப்பத் தவங்கின்ற பரு
[வந்தன்னில்
கோளரி யிரண்டுபற்றிக் கொணர்ந்தனை....."

என்று இந்திர சித்துவின் வலிமையைத் தாய் சொல்லுகிறார். அப்படியே இந்தக் குழந்தையும் தவங்கின்ற பருவத்தில் பிரிட்டிஷ் சிங்கத்தின் பிடரியைப் பிடிக்கத்தொடங்கி விட்டது. லோக மான்யதிலகர், கோகலே போன்ற பெரும் மேதா விகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் சட்டமறுப்பியக்கங்களில் ஈடுபட்டனர். அன்னிய துணிமணிகளைப் பகிஸ்காரம் செய்தார்கள். மோதிலால் நேரு போன்ற பெரும் பிரபுக்களெல்லோரும் அன்னிய துணிகளை அக்கினி பகவானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்துவிட்டு கதரணியத் தொடங்கினர். இந்த வேளையில் இந்தியாவின் செல்வக் குயிலாம் சரோஜினி தேவியார் கடைகள் முன் நின்று அன்னியத்துணிகளைப் பகிஸ்காரம் செய்யும்படி வேட்டினர். அவர்க்குக் கிடைத்த கைமேற்பலன் வெறும் பொல்லடியும் சிறை வாசமுமே. சரோஜினி தேவியாரின் பின் பரத நாட்டுப் பெண் தெய்வங்களெல்லாம் பொங்கி எழுந்தனர். பெண்களை கடைக்கு முன் நின்று சத்தியாக்கிரகப் போர் நடத்தினர். காங்கிரஸ் தொண்டர் பட்ட சஷ்டமும் அனுபவித்த துன்பமும் எழுதுந்

தகையதன்று. வெறும் ஆடு மாடுகளை அடித்துத் தூர்த்துவது போல் சத்தியாக் கிரகிகளை அடித்தனர் பொலீஸ் புலிகள்.

மமதை கொண்டு செருக்குற்று வாழ்ந்த வெள்ளையர்க்கு இக் காங்கிரஸ் குழந்தையின் வளர்ச்சி பெருந் திகிலை உண்டாக்கியது. 'ஏதோ சுயராட்சியத்தைப் பற்றிக் குசு குசுக்கிறார்களே! காந்தியாம் கதராம்' என்று முறுகினர். வெள்ளையர் இவ் வேளையில் பாஞ்சாலப் படுகொலை நடந்தது. பாஞ்சால மக்கள் பெருந் தீரர்கள்-சண்டையில் புறங்காட்டா தவர்கள் இவர்களை அதிகாரவர்க்கம் அடக்கி ஆண்டது. பாஞ்சாலப் படுகொலையைப் பற்றி எழுத எனது பேரூதுனி அஞ்சுகிறது. மனந்திடுக்கிடுகிறது. எல்லாம் வெள்ளையர் செய்த கொடுஞ் செயலை நினைக்கத்தான் பாஞ்சாலப் படுகொலை நடந்த வேளையில் 'மோட்டார்', சைக்கிள் முதலானவை 'யெல்லாவற்றையும் அவ்வூர் மக்களிடமிருந்து அரசாங்கம் பற்றிக்கொண்டது காங்கிரஸ் தொண்டர்களை—நிராயுத பாணிகளை—அஹிம்சையின் அணி கலன்களைக் கட்டிப்போட்டுச் சவக்கால் அடித்த பெருமையும், தெரு வீதியில் கண்ட நின்ற கூட்டத்தினரை துவக்கால் சுட்ட மதிப்பும்—அதிகார வர்க்கத்தினர்க்குத் தானுண்டு.

காந்தி மகான் நடத்திய உப்புச் சத்தியாக் கிரகத்திலும் கொடுமைகள் குறைந்த பாடில்ல. எத்தனையோ பொலீஸ் சேவர்கள் தங்களுக்கு இவ்வணியாய வேலை-வேண்டாமென்று ராஜி நாமாச் செய்தார்கள். கையில் எடுத்த உப்பை விடாத தற்கு மர்ம ஸ்தானத்தைக் கூடப் பிடித்து கசக்கி உப்பைப் பிடுங்கி எடுத்தார்களாம். எப்படியிருக்கிறது அரசாட்சி. துறத்தற்கரிய இனமை துறந்து பிரியமன மில்லாது மனைவி மக்களைப்பிரிந்து ஆயிரக் கணக்கில் மறியல் சென்றனர்.

இப்படி மறியல் சென்றவர்கள் கையில் தற்போது ஆட்சியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் மந்திரிமார் ஒவ்வொரு வரும் வருஷக் கணக்காக மறியல் இருந்தவர்கள். தேசியத் தலைவர்களின் வாழ்நாளில் அரை வாசி சிறை விழுங்கி விட்டது. அன்று வெறுத்தத் தள்ளிய கதருக்கு இன்று யாவரும் வணக்கஞ் செய்கின்றனர். அரை நிர்வாண பக்கி என்று அழைத்தத் திருத்தமாகச் சொன்ன வெள்ளையர் தற்போது காந்தியடிகளை நேசிக் கிருர்கள் போற்றுகிறார்கள். ஆனால் H. G. Wells போன்ற மேதாவிக்கள் (a cheap imitation of the west) என்று காந்தியடிகள் கைக்கொள்ளும் அஹிம்சைக்குச் சாடு திறிக்கிறார். இம் மேதாவிக்கு அஹிம்சையைப் பற்றி நன்கு தெரிந்

திருந்தால் ஒருபோதும் சொல்லி யிரார், அஹிம்சை இந்தியாவுக்குப் புதிதன்று. அன்று புத்தர் வளர்த்தார் அஹிம்சையை இன்று மகாத்மா வளர்க்கிறார். எங்கள் தீர புருடர் மகாத்மாவைத் திருக்கும் இவ்வாயுதத்திற்கு முன் ஹிட்லரின் பிராங்குகளென்ற லென்ன, பிரிட்டிசாரின் சைனியங்களென்ற லென்ன நிற்காது என்பது திண்ணம்! திண்ணம்! இந்தியா மக்கள் பாரத மாதாவின் இன்னருளாலும் காந்தியடிகளின் சாத்வீகப் போராலும் முன்னேறி வருவது கண்கூடு. விரைவில் வீர சுதந்திரம் பெறும் பொன்னை எப்போ காண்கப் போகிறோம்! காங்கிரஸ் ஆட்சியின் உச்ச நிலையை எப்போ அடைவோம். அந்தோ! காந்தி மகான் இருக்கையில்லவா பெற வேண்டும்? அதல்லவா நாம் செய்த பாக்கியம்.

வந்தே மாதரம்.

Our Final Cricket Match.

Jaffna Hindu vs. Jaffna College

Match fraught with interest
till the very last minute

Pancharatnam's Brilliant Batting
in both Innings

Kailasapillai's Fielding at its best

BY "THE SCOUT"

Hindu won the toss and sent in their opponents to bat. An unusual crowd of spectators gathed in the Tamil School to witness this match. Pancharatnam and Ratnasingam opened bowling for our side while Kandiah and Kantheratnam opened batting for Jaffna College. Things looked bad for Jaffna College at first, but when George and Dharmaratnam were associated in a brilliant partnership, their score mounted rapidly. At 103, George mistimed Pancharatnam's ball and was clean bowled for 25. Dharmaratnam was run out a few minutes later. Selvajeyan played easy cricket for some time but was dismissed with a valuable

20 by Ratnasingam's fast ball. Their tail failed to wag on resuming the game on Saturday, when their batting terminated at 170.

Hindu opened well with Karthigesu and Sivapiragasam. The scoring was very slow at first but when Pancharatnam took the place of Perera, runs began to flow in very freely. Karthigesu after half an hour's batting was given out lb w. to Selvajeyan, for 27 runs. When Ratnasingam joined Pancharatnam, the scoring slowed down a little but singles were not ignored. Pancharatnam, in attempting to stop a ball going off the pads to the wickets, hit his wicket and retired with 58. The rest of the batsmen failed to come off and the innings closed at 141 with a lead of 29 runs for Jaffna College.

Going in a second time Jaffna College opened disastrously but their captain again came to the rescue by contributing 26. The Lunch interval was taken when the score board telegraphed 5 for 68. Continuing Selvajeyan batted well and they declared their innings closed at 3-10 with the total at 150 for 7 runs. Hindu went in with 180 to make in just over 2 hours. The first five wickets were down for 30 and Hindu seemed a disconsolate side. Then Pancharatnam and Ratnasingam batted very coolly, bearing the whole brunt of the team on their shoulders. The score was increasing, with rapid speed and the time too was flying fast. George's bowling which was vicious before the tea had now lost its sting and there were many boundaries and two beautiful sixers, one by Pancharatnam the other by Ratnasingam. Unfortunately Ratnasingam was caught by Kamalarajah off Selvajeyan. When the score was 150, Hindu having high hopes of victory forced the pace and this resulted in the fall of two wickets. The last ball was faced by Janakan but went wide of the stumps. Thus the match after a very hard fight ended in a draw, our captain contributing 83 not out. We should not fail to record

here the excellent fielding performance of Kailasapillai, who, by his fleetness of foot and presence of mind, saved over 50 runs. His excellent show was very well appreciated by all the spectators.

Is Ceylon fit for Self-Government ?

BY "NATIVE"

Matric C.

Our beautiful island of Ceylon lies girdling in the shape of a mango below its mother India. It is said that Ceylon is the gem of the East and it has been for a very long time the centre of attraction to the European nations. Even now the island does hold its natural glamour and the glory of the past.

Our history will tell us that since the Portuguese occupation we have been suffering under a foreign rule. We have been for many a generation in a state of slavery and have so much mingled with the Western occupation, its customs and its manners, that we have entirely forgotten our Mother Lanka. A Tamil is no more a Tamil; a Sinhalese is no more a Sinhalese; then what is he? He has become either a black or a brown Englishman. We have betrayed our religion, nationalism and our tradition. One is unable to distinguish whether he is a Tamil or a Sinhalese, since the very man who was formerly known as Kanthappu or Banda is now an Isaac Newton or a Solomon.

Many of us for the sake of a mere title or a high post in the Government have surrendered our religion, the good old customs and traditions of our ancestors. Even the very food we take is not our own. Our Kuruakan Odyal and Pinaddu prepared from the juice of the Palmyra fruit have been neglected for bread and butter, grapes and apples, biscuits and

chocolate. Our gross negligence of the national food is one of the causes of our physical degradation and the increase of poverty and distress in our country.

Let us now turn our attention to the political side of our country. To-day our country is under a "whig oligarchy" which consists of a body of big land-owners and rich well-to-do men who have won their seats through the enormous influence they exert upon the illiterate mass. Many of our councillors are not those real political giants whom the educated mass would have elected. What benefit has Adult Franchise contributed to Ceylon? If only a few years ago, England a country reputed for the most developed form of Parliamentary Government after so many years' bitter experience had Adult Franchise how is it possible to think that this Adult Franchise would work well in a country like Ceylon which, instead of ascending, is really descending from its normal condition? In short, Adult Franchise has only helped a section of the rich and wealthy land owners who are only aggravating the plight of our country through their corrupt influence and selfish policy.

Ceylon is now a cosmopolitan country, where the Sinhalese, the Tamils, the Burghers, and the Mohamedans have their own communities which stand in the way of the political and economic progress of the country. These communities, in spite of their own defects and pitfalls, criticise one another and thus they are only widening the gulf among them. The State Council seems to be a Pandemonium where the members representing the various communities are only bringing down the reputation of the Council by attacking one another.

Now the time is ripe enough when we should put an end to our communal croaking and settle our disputes with a mutual understanding and co-operation. Let true sense of national spirit evoke us to realise that we are all sons of the same mother Lanka. Let the idea of party feeling

be eradicated from our hearts and let us work in close co-operation for the independence of our country. But independence in our hands at this time is just like a garland in the hands of a monkey!

அம்மா! நான் போய் வருகிறேன்!!

மலைச்சாரல். மந்தமாருதம் மகிழ்ந்து தவழும் மாலைவேளை. சூயிலினம் இனிய கானத்தை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. எங்கு நோக்கினும் இன்பக்காட்சியே தென்படுகிறது. மாலைவேளையின் மஞ்சள் வெயில் மிகவும் ரம்மியமாக இருக்கிறது. அப்பால் பசங்கடல், நினைவையூட்டும் பைம்புற்றைகளின் தொகுதி கண்ணையும் கருத்தையும் கவருகிறது.

இந்த மலைச்சாரலுக் கருகாமையிலுள்ள வயலில் நின்று உழுது கொண்டு நிற்கிறான் கோபாலன். வயிறு பசிக்கிறது. நடையோ தளருகிறது. வெயர்வை உருண்டு வீழ்ந்து மண்ணை நனைக்கிறது. குடித்து விட்டுவைத்த எஞ்சிய கஞ்சியைப் பருகினான். சோர்வுதீர்ந்தது. சூரியனும் உழைத்தலுத்துப் போலும் துயில் கொள்ளச் சென்று விட்டான். கோபாலனும் ஏரை எடுத்துத் தோழில் வைத்துக் கொண்டு மலைச்சாரலுக்கு வந்தான் அங்கு பலர் மூட்டை முடிச்சுகளுடன் மிகவும் உற்சாகமாகப் போவதைக் கண்டான். 'எங்கு போகிறீர்கள்' என்று கேட்டான்

'திருபுராக் காங்கிரசல்லவா?' என்றார் ஒருவர். நான் அதைத்தீராமறந்து போனேனே வீட்டில் நம் ஐயா முட்டுக்கட்டையாக நிற்கிறாரே' என்று சொல்லி விட்டு வீட்டை யடைந்தான். அங்கு அவன் நாய் 'கூளையன்' வாலையாட்டியே யாட்டிப்பார்த்தது ஒரு இஞ்சிக்கு மிஞ்சி வால் அசையவில்லை. பின்பு அந்த நாய் குரைத்து அவன் வருகையைத் தெரிவித்தது.

கோபாலன் வீடு அன்று அமார்க்களம் படுகிறது தகப்பனார் சீதாராமையருக்கும் கோபாலன் தாய்க்கும் பெரும் போட்டி நடக்கிறது.

சீதாராமையர்:- என்னடி! அல்லி ராச்சியம் பண்ண எண்ணி விட்டாயா? உனக்கென்ன காங்கிரஸ் கவுண்டாலென்ன நிமிந்தா லென்ன.

மனைவி. ஐயா! ஹரிபுராக் காங்கிரசிற்ும் போகாது தடுத்தீர். திரிபுராக் காங்கிரசிற்ுகா

வது போய் அந்தக் காந்திக்கிழவனைப் பார்ப்போம்.

சீதாராமையர். பேதாய்! உனக்குக்காங்கிரஸ் பித்துப்பிடித்து விட்டதா. சாதி சமய பேதமில்லாத காங்கிரசிலையா சேரப் போகிறாய். போ! உனது அலுவல்களைப்பார். “அவர் காந்தித் தொப்பிக்காரன் கோபாலனும் இன்று போகத்தான் ஆரம்பிப்பார்”

மனைவி. என்னை விடாவிடிலும் எனது செல்வக்குழந்தை கோபாலனை யாவது போகும்படி விடை கொடு.

சீதாராமையர். பாதகி! ‘காந்தி! காந்தி!!’ என்று சொல்லி எனது மூத்த பிள்ளையை காங்கிரஸ் வாயிற் போட்டு விட்டாய், அவன் என்னும் வீடு திரும்பவில்லை. நாலு சொல் படித்த பெண் என்று எடுத்ததற்கு இதுதானா உபகாரம்.

மனைவி. ஐயா! கஸ்தூரி பாய் சிறைக்கோட்டத்திலிருக்கும் இவ் வேளையில்-காந்திஜீ உண்ணா விரதம் இருக்கும் இத்தருணத்தில் உங்களுக்கு இன்னும் தேசாபிமானம் வரவில்லையா? சந்திர போசின் சுந்தர முகத்தையும், ஐம்பத்திரண்டு யானைகள் அணி வகுத்து வரும் காட்சியையும் நீர் பார்க்க விரும்ப வில்லையா.

சீதாராமையர் ஆகா! காட்சி பார்க்க யார் விரும்பார்? ஆனால் தடியடிவாங்குவதில் ஏரெடுத்து மத்தியான வெயிலில் நின்று உழுது பிழைப்பது எவ்வளவு மேல். நீங்கள் தானே போகிறதது என்று கங்கணங் கட்டியிருக்கிறீர்கள். ஆனால்... தேவி ஒரே ஒரு பிச்சை. குழந்தை கோபாலனை யாவது என்வழிக்குத் திருப்பிவிடு. நிலம் புலத்தைப் பார்க்க அவனைப் பழக்க வொண்ணாதா? என்றார்.

இவ்வளவும் கோபாலன் காத்தில் பட்டது. வீட்டுக்கு நுழைந்தான் கதர் வேட்டியை எடுத்துக் கட்டினான். ‘அம்மா! காங்கிரஸ் என்னை அழைக்கிறது நான் போய் வருகிறேன்’ என்றான். ‘மகனே உனது உயரிய சிந்தைக்கு நமஸ்காரம். அறிமகைக்கு அன்று பாடு பட்டார் புத்தர் பிரான் இன்று அறிமகையைக் கார்க்கிரார் மகாத்மா. நீ அறிமகை வழி நின்று காரிய மியற்ற வேண்டும், சுகமே போய் வருதி.

கோபாலன் அன்றைய தினமே காங்கிரசிற் சேர்ந்தான். சீதாராமையரும் அரசியல் துறை சேர்த்து வேண்டாமென்று புதுச்சேரியை யடைந்த அக்கு அரசாங்கர் ஆச்சிரமத்தில் தொண்டு புண்டொழுக்கிறார்.

This Queer World

City Built On Volcanoes

Auckland, the largest seaport of New Zealand, holds the curious record of standing on the most volcanic site of any city. Within ten miles of the centre of the town are no fewer than sixty-three volcanic craters.

Whakarewarewa, a Maori town in the North Island of New Zealand, lies under a steam cloud produced by geysers of boiling water, some of which roar a hundred feet in the air. A year or two ago the churchyard next to the meeting house fell in and was replaced by a pool of boiling water.

Another town that most of us would hesitate to live in is Aso San in Japan. This town of two thousand people lies actually in a crater with fire blackened walls of rock rising eight hundred feet all around.

Men Who Didn't Forget

A world record has been claimed by a citizen of Belgrade who has committed to memory in the space of ten minutes a number containing over eighty figures.

Perhaps no one has performed such a feat before—but there have been many equally remarkable instances of the power of memory.

During the War, the headquarters of a New Zealand battalion was blown up, and all the records completely destroyed. But serving in the battalion was a soldier who claimed that he could remember the name and number of every one of his comrades. And he proved, in this sudden emergency, that the claim was no idle boast. He supplied the lost details—and supplied them correctly. This soldier is now a professor in a Scottish University.

News of Old Boys

Mr. S. U. Somasegaram, B. A., (Hons.) Dip. Ed., has been transferred to Galle, as District Inspector of Schools.

Dr. V. T. Pasupathy, who returned from England recently, has taken up duties as Port Surgeon, Galle.

Dr. V. Nadarajah, M. O. H., has been transferred to Kaduganwa.

Smile Awhile

Little Student: Long live our King!

Another Little Student: Why King? Long live our School Doctor!

Little Student: What for?

Another Little Student: The other day he gave me three chocolates when I refused to get inoculated.

CRICKET—1939

Batting Analysis

	Innings.	Not Out.	Highest.	Total.	Average.
C. Pancharatnam	11	2	83*	280	31.1
A. Ratnasingam	11	1	127	293	29.3
A. Janakan	6	3	23	59	19.6
L. W. F. Perera	11	1	73*	193	19.3
S. Sivapirakasam	11	—	39	122	11
C. Yogaratnam	10	1	45	96	10.6
A. Masilamany	10	—	40	95	9.5
M. Karthigesu	9	1	27	73	9.1
A. Ramalingam	7	—	11	41	5.8
A. Sambasivam	9	—	15	43	4.7
A. Kailasapillai	10	2	15	35	4.3
P. Sithamparanathan	6	2	5	16	4
V. Velauthapillai	2	—	4	4	2

Bowling Analysis

	Overs.	Maidens.	Runs.	Wickets.	Average.
C. Pancharatnam	122	21	384	27	14.22
L. W. F. Perera	71.3	12	201	14	14.35
A. Ratnasingam	76.3	14	240	14	17.14
A. Sambasivam	17	0	35	2	17.50
S. Sivapirakasam	78.3	8	284	16	17.75
P. Sithamparanathan	27	6	75	4	18.75
A. Masilamany	14.1	1	55	2	27.50
C. Yogaratnam	9	0	35	0	—
V. Velauthapillai	2	0	5	0	—

